

דניאל כהן־שגיא: שני שירים

★

גוֹעִים אֲנַחְנוּ
 כָּאֵן, בְּעוֹלָם הַרְחָשִׁים
 בְּדַמְמָה שֶׁל רוּחַ
 כָּאֵלוֹ כָּל הַקּוֹץ
 גוֹלֵשׁ הַרְכָּנוּ
 נַחְבָּאִים מֵעֶבֶר
 לְתַרְיָסִים סְגוּרִים
 מְרַפְּרִים וְאֵלָמִים
 מִתְפּוֹצִים בְּקוֹנְכֵי
 הַחוּף הַצֶּהָב.

★

אַחֲרֵי הַשָּׁמַיִם הַכֶּחָלִים לְהַגִּיעַ אֶל הַנְּשִׁימוֹת הַחֲמוֹת שֶׁל הַשָּׁמֶשׁ
 לְפִשֵּׁק אֶת הָאֲבָרִים כְּמוֹ הָיוּ זְרוּעוֹתֵיהֶם הַחֲמוֹת שֶׁל הָעֵצִים
 וְלִתֵּת לְעָלִים הַיְמָתִים לְזֶרֶם אֶל שְׁפָכֵי הָרְחוֹב
 לְקַחַת אֶת דְּמוּתָךְ הַמְּפֹרֶסֶת בְּמַכְחוּלֵי הַקֶּשֶׁת
 וְלָרוּץ בְּתוֹךְ הַמַּיִם הַקּוֹצְפִים וְלִפּוֹל עַל הַחוּל
 וְלֹא לְרֹאוֹתָךְ מִקְרִיבָה אֶת הַצְּדָפִים הָאֲדָמִים
 לְכַנְפֵיהֶן הַרְטָבוֹת שֶׁל צְפָרִי־הַיָּם.